

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010067
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3618010067.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Radoslava Smatana, PhD. a prísediacich Ing. Jozefa Gáhera a Bc. Ingrid Nedasovej v trestnej veci proti obžalovanému K. H., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.03.2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný

K. H., nar.XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom H., Q. XXXX/XX, t.č. v ÚVTOS Košice,

je v i n n ý, ž e :

v čase okolo 08:30 hod. dňa 16.11.2016 v obci B. prišiel k rodinnému domu č. XXX na ul. 1. mája, kde poškodenej V. B. ponúkol na predaj výhrevný matrac zn. Silver Crest, poškodená ho s matracom vpustila dnu do domu, pričom ako držala v ruke peňaženku a otvorila ju, obžalovaný jej z peňaženky odcudzil hotovosť vo výške 80,- € a z miesta ušiel, čím poškodenej V. B. spôsobil škodu vo výške 80,- €,

t e d a :

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe,

č í m s p á c h a l :

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31.12.2016.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 42 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to: 1 ks výhrevný matrac zn. Silver Crest.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd právnych nástupcov poškodenej alebo jej V. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, J.. R. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. XXX, D. J., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. M., K. XXX/X, M. B., nar. XX.XX.XXXX, W., bytom R. 67X/X a W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. XXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilné sporové konanie.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 19.04.2018 na tunajšom súde pod sp. zn. Pv/427/16/3305-40 obžalobu na K. H. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31.12.2016 na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 20.03.2019, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a ľutuje svojho konania. Nakoľko obžalovaný súhlasne (áno) zodpovedal na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, súd so súhlasom prokurátora a obhajcu obžalovaného jeho vyhlásenie prijal a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov, a to plná moc z č.l. 7, úmrtný list poškodenej z č.l. 24, uznesenie o dedičstve z č.l. 81-85, zoznam vecí vzatých do úschovy z č.l. 177, trestný rozkaz OS Trenčín z č.l. 201-202, výpis z ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 217-218, lustrácia v ZVJS z č.l. 234, podklady zo spisu OS Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/26/2018 z č.l. 271-295, lustrácia v CDB z č.l. 302-304, odpis z registra trestov z č.l. 305-308 a obsah pripojeného spisu OS Žilina sp. zn. 29T/38/2017.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval (v zhode s návrhom prokurátora) ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31.12.2016. Z hľadiska zavinenia obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenie chráneného záujmu.

Z úmrtného listu matričného úradu Partizánske (č.l. 24) vyplýva, že poškodenej V. B. zomrela dňa XX.XX.XXXX.

Syn poškodenej už alebo jej V. B. J.. R. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že si uplatňujú nárok na náhradu škody vo výške 80 €. Dedičské konanie po alebo jej poškodenej už prebehlo, pričom sú štyria súrodenci.

Z uznesenia tunajšieho súdu v dedičskej veci po alebo jej poškodenej V. B. č.k. 2D/105/2017-36 zo dňa 19.12.2017 (č.l. 81-85 spisu) vyplýva, že nárok alebo jej poškodenej na náhradu škody v prebiehajúcom trestnom konaní nebol prejednaný.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že tento je rozvedený, nezamestnaný. V súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Stará Ľubovňa v konaní pod sp. zn. 1T/26/2018 (v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/31/2018). Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bol doteraz štyrikrát postihnutý v priestupkovom konaní (v jednom prípade priestupok proti verejnému poriadku, v jednom prípade na úseku dopravy, v jednom prípade na úseku podnikania a v jednom prípade proti majetku). Z odpisu z registra trestov vyplýva, že do súčasnosti bol 22-krát súdom trestaný pre rôznu trestnú činnosť (najmä majetkového charakteru) i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1T/26/2018-593 zo dňa 21.05.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 2To/31/2018-681 zo dňa 31.10.2018, kedy bol uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. f/ Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona (skutok sa stal dňa 23.01.2018) a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 80 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zo spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 29T/38/2017

súd zistil, že bolo vedené trestné stíhanie okrem iného i voči obžalovanému K. H., pričom Okresný súd Žilina vydal trestný rozkaz č.k. 29T/38/2017-259 zo dňa 10.10.2017, ktorým uznal obžalovaného K. H. vinným v bode 1 (skutok zo dňa 18.04.2016) z prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f/ Trestného zákona a v bodoch 1 a 2 (skutok pod bodom 2 zo dňa 08.02.2016) z pokračovacieho prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a bol mu za to uložený úhrnný peňažný trest vo výške 800 € za súčasného uloženia náhradného trestu odňatia slobody pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu vo výmere jeden mesiac. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k obžalovanému K. H. dňa XX.XX.XXXX, pričom obžalovaný peňažný trest zaplatil dňa 24.11.2017, teda došlo k zahladeniu tohto odsúdenia.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti) a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už v minulosti odsúdený). Zároveň súd v rámci dokazovania skúmal, či u obžalovaného neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k vyššie citovanému rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1T/26/2018-593 zo dňa 21.05.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 2To/31/2018-681 zo dňa 31.10.2018 (v danej veci bolo vedené konanie v senáte, preto i v prejednávanvej veci konal súd v senáte majúci na zreteli ustanovenie § 349 ods. 2 Trestného poriadku). V trestnej veci obžalovaného vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa bol skutok spáchaný dňa 23.01.2018. Súd tiež zistil z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 29T/38/2017, že v tam vedenej trestnej veci voči obžalovanému pre skutky spáchané dňa 08.02.2016 (vznesené obvinenie obžalovanému dňa 22.06.2016 a doručené mu dňa 27.06.2016) a dňa 18.04.2016 (vznesené obvinenie obžalovanému H. dňa 06.06.2016 a doručené mu dňa 09.06.2016) bol obžalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Žilina uznaný vinným za vyššie popísané trestné činy a bol mu uložený úhrnný peňažný trest, ktorý vykonal dňa 24.11.2017, teda došlo k zahladeniu tohto odsúdenia. V predmetnej trestnej veci vedenej na tunajšom súde došlo k spáchaniu skutku obžalovaným dňa 16.11.2016 (nešlo o čiastkový útok k trestnej veci obžalovaného vedenej na Okresnom súde Žilina, nakoľko pokračovanie bolo pretrhnuté v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona oznámením o vznesení obvinenia obžalovanému, teda išlo o nový skutok), pričom časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona moment vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatela (taký účinok má podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku aj doručenie trestného rozkazu obvinenému), čo v danom prípade znamená, že takýmto rozhodnutím je trestný rozkaz Okresného súdu Žilina zo dňa 10.10.2017, ktorý vo vzťahu k obžalovanému H. nadobudol právoplatnosť dňa 26.10.2017. Pre posúdenie otázky, či v danom prípade je namieste ukladanie súhrnného trestu, alebo trestu samostatného súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.10.2018, sp. zn. Tpj 31/2018 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 7/2018 pod č. 59, kde sa v tretej právnej vete konštatuje, že ak bol trestný čin spáchaný ako trestnoprávna recidíva, tento stav sa nezmení nastaním účinkov zahľadania odsúdenia skorším rozsudkom, vyhlásenie ktorého je momentom časového rozhrania medzi jednak viacčinným súbehom trestných činov spáchaných v predchádzajúcom období a jednak trestnoprávnou recidívou; v takom prípade sa pri rozhodovaní o trestných činoch, ktoré nie sú dotknuté zahladením odsúdenia, ustanovenia o úhrnnom alebo súhrnnom treste (§ 41 ods. 1, ods. 2 a § 42 Trestného zákona) nepoužijú. Teda vychádzajúc z citovaného stanoviska súd konštatuje, že rozhodnutím, ktoré pretrhlo viacčinný súbeh trestných činov bol trestný rozkaz Okresného súdu Žilina zo dňa 10.10.2017 a i keď v tomto prípade išlo o odsúdenie, u ktorého nastali účinky zahľadania odsúdenia, nič to nemení na skutočnosti, že skutok spáchaný obžalovaným dňa 23.01.2018, za ktorý bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1T/26/2018-593 zo dňa 21.05.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 2To/31/2018-681 zo dňa 31.10.2018 uznaný za vinného bol tento spáchaný ako trestnoprávna recidíva v zmysle záverov vyššie citovaného stanoviska. V predmetnej trestnej veci preto v zmysle § 42 ods. 3 Trestného zákona prichádza u obžalovaného do úvahy ukladanie samostatného trestu. Súd preto obžalovanému uložil v zmysle § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov

nepodmienečne, ktorý trest považoval za postačujúci na nápravu páchatela a na jeho prevýchovu, keď mal za to, že len nepodmienečný trest odňatia slobody môže splniť tento cieľ s ohľadom na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť (bol do súčasnosti 22-krát súdne trestaný i nepodmienečným trestom odňatia slobody). Súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj osobu a pomery páchatela, závažnosť spáchaného skutku, prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný spáchanie skutku doznal, svoje konanie oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktorú okolnosť premietol do výmery trestu. Po zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že takto uložený trest v dostatočnej miere bude plniť požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie.

Súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd obžalovanému tiež v zmysle § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona uložil trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu, a to 1 ks výhrevný matrac zn. Silver Crest, ktorého vlastníkom sa stáva štát.

V súvislosti s uplatnením nárokom na náhradu škody poškodenou V. B. súd konštatuje, že táto si vo svojej výpovedi zo dňa 16.11.2016 uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 80 €, čo bolo ešte pred vznesením obvinenia obžalovanému. Poškodená v priebehu trestného konania zomrela dňa 07.08.2017, pričom v ďalšom konaní nárok poškodenej zastupoval jej syn Ing. R. B., ktorý sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že si uplatňuje náhradu škody za poškodenú vo výške 80 €. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v dedičskej veci po poškodenej ako poručiťelke nebolo rozhodnuté o tom, kto zdedil túto pohľadávku, ktorú si poškodená voči obžalovanému uplatňovala, pričom v danom prípade boli po poškodenej ako poručiťelke štyria dedičia. Na základe tejto skutočnosti preto súd týchto právnych nástupcov poškodenej (menovite uvedených vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia) s nárokom na náhradu škody v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal na civilné sporové konanie.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a náhrade škody v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).